

EN VÄG TILL MENTAL SUVERÄNITET — OM JAGET, EGOT OCH SINNET

Per Bruus-Jensen, 2010

Under årens lopp har jag ofta fått frågan, vad man enligt Martinus kosmologi mera exakt ska lägga in i begreppen **Jaget, Egot och Sinnet**, då detta inte alltid är lätt att förstå, samtidig som det inte heller alltid är lätt att hålla isär de tre begreppen på ett meningsfullt sätt. Och då de under alla omständigheter intar nyckelpositioner inom det speciella ämne Martinus kallar "*Kosmisk Kemi*", som har med den kosmiska världsbildens praktiska nytta i vardagen att göra, har jag med anledning av mitt eget intresse för detta ämne funnit anledning att precisera de tre begreppen ytterligare:

1. JAGET = det virtuella, gudomliga Något/X0 utanför tid och rum i rollen som principen skapare/upplevare/X1.
 2. EGOT = **jagets förståelse av sig själv** i sin anknytning till särskilt den *fysiska* verkligheten och det härmed förenade rollspelet (man/kvinna, tjänare, kungar, slavar etc.), och vars anknytning därigenom tar sin utgångspunkt i individens bindning till den *fysiska organismen*, på så sätt att Egot i praktiken genereras och utvecklas från födelse till död och vad gäller reinkarnationen också *regenereras* och omprofileras från liv till liv.
- I detta sammanhang är den fysiska organismen med dess hjärnstruktur en *andlig tvångströja* i den meningen, att den i mötet och växelverknigen med den fysiska omvärlden tvingar Jaget/Egot att förhålla sig realistiskt till denna omvärld med dess natur och existensvillkor. D.v.s. efter bästa förmåga anpassa sig och sin självförståelse till denna natur och dessa villkor (adaption).
3. SINNET = en permanent funktion av samspelet mellan objektiv och subjektiv verklighet på den *fysiska* verklighetens premisser, där den objektiva aspekten representeras av den fysiska organismen och hjärnstrukturen i rollen som fysisk skaparförmåga för Jaget, samtidigt som den subjektiva aspekten representeras av den livsupplevelse och det medvetande, som samma Jag via organismens förnimmelseverksamhet och övriga livsuttryck ständigt är föremål för och kan reagera på.

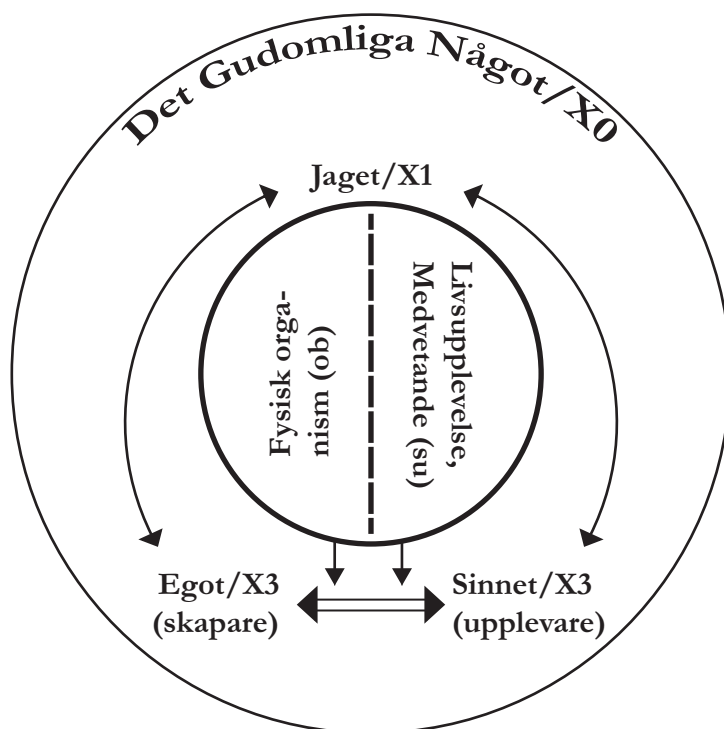
Härav följer, att *egot* (och därmed Jagets självförståelse) från vaggan till graven löpande produceras av *sinnets* och i takt med att den tillkommande erfarenhetsskapelsen hela tiden ändras, utvidgas och uppdateras. Vilket som en *feedback-effekt* omvänt präglar sinnets tillstånd och funktionssätt, på så sätt att det mellan sinnet och egot består ett ömsesidigt påverkansförhållande. Och vilket omvänt innebär, *att kan man mer eller mindre "hindra" sinnets verksamhet, kan man samtidigt i motsvarande grad temporärt avbryta egot, så att det på medvetandeplanet till sist bara förekommer den rena jag- eller subjektförnimmelsen (rent eller tomt medvetande).*

Men hur uppnå detta i praktiken...? Helt enkelt genom att efter behov fokusera till 100 % på "Det gudomliga Något" tidlösa närvaro i en själv i nuet — och *bara* det — genom att denna strategi riktad mot ett mål av direkt motsatt natur jämfört med hjärnans, sinnets och egots naturer automatiskt kommer att temporärt avbryta dessa faktorerens tyranniska verksamhet, i den mån ansträngningen lyckas.

Som understödjande och inledande teknik kan i det sammanhanget rekommenderas, att mentalt ställa in sig på, vad "det gudomliga Något" uttryckligen *inte* är: kroppen, hjärnan, sinnet, tankarna, känslorna, önskingarna, begären, ambitionerna, kön, samhällsställning, (profession, social status) etc. etc. Alltså att man inombords i full koncentration säger till sig själv: min egen sanna och djupaste natur är inte något av allt det flyktiga; är inte kroppen; är inte sinnet; är inte hjärnan; är inte tankarna; är inte känslorna; är inte begären; är inte ambitionerna; är inte min samhällsställning, yrke, etc., men är däremot tidlöst varande i Nuet bortom allt annat. För ju mer man

koncentrerar sig och fokuserar på denna punkt, och får processen att lyckas, desto mer blir man för det första fri från sinnets och egots rastlösa ping-pong-verksamhet. Och samtidigt kommer man sakta, men säkert i ökad utsträckning att uppleva, att man kunskaps- och förnimmelsemässigt mer och mer närmar sig den verklighet, man kosmiskt sätt i djupaste mening är framsprungen ur, vilket av Jaget/X1 subjektivt kommer att registreras som direkt och omedelbar kontakt med en oändlig potential av frid, harmoni och outhärlig livskraft, i förhållande till vilken allt annat kommer att förefalla som fullständigt likgiltiga såpbubblor, som blåser i vinden. Man kommer i stigande grad att inse, att man är ett med det tidlösa, gudomliga Något. Att man som ett kosmiskt planktonväsen på *pelagiskt* vis obekymrat svävar runt i denna tidlösa, gudomliga ocean av vara, fred och harmoni, där absolut inget ont kan hända en.

Men vad som är minst lika viktigt: via denna fridfulla upplevelse av, och kunskap om, livets djupaste sanningar och värden skapas — som den egentliga poängen — samtidigt ett både fysiskt och mentalt överskott, som på en helt ny grundval låter en möta och tackla den verklighet, som man bortom det meditativa tillståndet hela tiden är knuten till. Nämligen den fysiska världen och vardagen med alla dess utmaningar, uppgifter, problem och besvärligheter. Och följaktligen kan det här skildrade tillvägagångssättet för uppbyggande av mental suveränitet samtidigt ses som uttryck för ett praktiskt utnyttjande av den speciella metodlära, som den personliga kosmiska kemin med dess förankring i det kosmiska gudsbegreppet och den kosmiska världsbilden naturligt drar nytta av och rekommenderar ... (redigerat utdrag från boken *Kosmisk Kemi*, Nordisk Impuls 2008.)

Diagramförklaring:

Stora cirkeln symboliserar "Det Gudomliga Något"/X0 — källan och upphovet till ALLT, som i övrigt utgör verkligheten, häribland fysiska organismer med tillhörande medvetande, vilket bl.a. omfattar förnimmelsen av ett **Jag** eller **subjekt**, som i praktiken fungerar som kombinerad skapare och upplevare.

I rollen som *upplevare* påförs Jaget omedelbart intrycket av ett *sinne*, som i praktiken är en funktion av samspelet mellan organismen (primärt hjärnan) och medvetandet, ett samspel som vid varje tidpunkt genom sin karaktär

och kvalitet är avgörande för den personliga livskvaliteten som sådan — d.v.s. sinnets tillstånd generellt.

Och med hänsyn till maximering av just den personliga livskvaliteten eftersträvar Jaget i rollen som skapare samtidigt att profilera sig själv så idealiskt som möjligt och bygger härigenom med tiden upp ett ego, som löpande uttrycker Jagets aktuella självförståelse och ”personlighet” — häribland om det upplever sig själv som en succé eller ett fiasko, för att nämna några ytterligheter.

Det fungerar så att sinnet och egot permanent och ömsesidigt påverkar varandra på ett sätt som avskärmar Jaget från att uppleva och därmed komma till förståelse av sin egen sanna och djupaste identitet som representant för ”Det Gudomliga Något”/X0 med allt, vad detta innebär. Och för så vitt man därför önskar komma till kunskap om sin egen djupaste natur och härkomst, ligger det i sakens natur helt upplagt en uppgift att få grepp om en teknik, som gör det möjligt att tillfälligt upphäva eller ”hindra” samspelet mellan just sinnet och egot. Inte permanent, naturligtvis, men efter behov från tid till annan ...

Mht. till Jagets skapar- och upplevelseförmåga/X2 får man tänka sig denna som ett djupare skikt av diagrammet. Ett skikt, som ligger under det synliga skiktet, och som säkrar, att allt här fungerar som det är visat ...

(Renritning och digitalisering av diagram: Linus Larsson, Stjärndistribution.)